

[Lorentzen.]

ningstilvæksten, var det en let opgave med lutter kendte størrelser, og i så fald var opgaven måske allerede løst, i hvert fald i det væsentlige løst. Der er imidlertid andre faktorer, som ikke så let lader sig beregne eller kontrolere, og som på afgørende måde griber ind og ændrer billedet. Vi kan i så henseende blot nævne indtægternes størrelse i forhold til huslejens størrelse. Dette forhold er som bekendt ikke konstant. Det, man kalder lejlighedsfrekvensen, er i dag heller ikke den samme, som den var i 1940. Det er bl. a. en af årsagerne eller rettere hovedårsagen til den boligmangel, der eksisterer.

Jeg finder det ikke opportunt ved denne lejlighed at stå frem her i det høje ting og fortælle, hvordan mit parti ser på de forskellige spørgsmål. Der har jo tidligere været lejlighed for partierne til at tilkendegive deres principielle stilling til spørgsmålet, i hvert fald forsåvidt angår lejeloven og bolig-anvisningsloven. Vi må imidlertid alle erkende, at intet parti er i stand til at få sin egen vilje gjort til lov, og vi må derfor søge at finde frem til et forslag, der kan hvile på det bredest mulige grundlag. Derfor, så længe det af den højtærede indenrigs- og boligminister nedsatte udvalg, som er en arv fra forgængeren, arbejder med disse spørgsmål, vil jeg finde det forkert at lægge sig fast på et bestemt standpunkt. Det er også nødvendigt at fremhæve, at det materiale, de problemer, dette udvalg har at arbejde med, er både omfangsrigt og griber ind på en lang række områder udenfor selve lovene. Man behøver blot at tænke på, hvilken indflydelse eventuelle ændringer vil få for pristallet.

Jeg vil til slut kun udtrykke det håb, at vi gennem et sagligt arbejde i udvalget må nå frem til en løsning, der inden så længe kan samle et stort flertal bagved sig, og at det må være til gavn for hele det danske samfund.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale de fremsatte lovforslag til vedtagelse i den foreliggende skikkelse.

Thestrup: På mit partis vegne skal jeg anbefale de fremsatte forslag om forlængelse af huslejeloven, byggestøtteloven og bolig-anvisningsloven. Det er ikke med glæde, at jeg må gå med til en forlængelse af disse love, uden at de vigtige spørgsmål, der knytter sig til dem, er løst. Også efter min anskuelse burde rigsdagen forlængst have ordnet disse spørgsmål. Når det ikke er sket, skyldes det ikke mangel på alvorligt arbejde

derfor fra rigsdagens side, men opfattelserne af, hvordan spørgsmålene skal løses, har været altfor langt fra hinanden.

Det vil være det høje ting bekendt, at den tidligere boligminister under 6. oktober i år nedsatte et udvalg, der skulle fremkomme med forslag til en løsning af disse spørgsmål med det ærede medlem hr. Einer-Jensen som formand. Men netop som dette udvalg havde begyndt sit arbejde, indtraf regerings-skiftet, og det medførte, at udvalgets arbejde standsede. Under 28. november i år har boligministeren, efter at det ærede medlem hr. Einer-Jensen var fratrådt som formand, udnævnt mig til formand for udvalget. Udvalget har nu genoptaget arbejdet og har afholdt møder den 7. ds. og i går, ligesom der skal afholdes møde i aften og i morgen samt tirsdag, onsdag og torsdag i næste uge. Jeg går ud fra, at vi straks efter nytår begynder møderne påny.

Jeg kan naturligvis ikke sige noget nærmere om arbejdet i udvalget udover følgende:

Det kan ikke være nogen hemmelighed, at opfattelserne af, hvordan spørgsmålene skal løses, ikke falder sammen. Derimod er man i udvalget enig om, at det er nødvendigt, at disse spørgsmål bliver løst nu, hvis der ikke skal ske betydelig skade for vort samfund.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: På mit partis vegne kan jeg anbefale forlængelsen af de tre love. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde et smil over, at det er den konservative højtærede boligminister hr. Aksel Møller, der fremsætter forslag om at forlænge disse love i så lang tid som ti måneder.

Under hensyn til at vi nu i det udvalg, som er blevet omtalt af de foregående ærede ordførere, og som blev nedsat af arbejds- og boligministeriet, skal gennemgå alle de problemer, der gerne skulle løses i forbindelse med denne lovgivning, skal jeg ikke her komme nærmere ind på de forskellige spørgsmål. Jeg kan dog ikke lade være med at fremsætte nogle enkelte udtalelser i anledning af boligministerens aktion imod Socialt Boligbyggeri og i anledning af enkelte bemærkninger i fremsættelsestalen.

Jeg er fuldstændig enig med den højtærede boligminister i, at vi må have fuld klarhed over de finansielle forhold i Socialt Boligbyggeri og eventuelt i andre boligforeninger, men den form, den højtærede minister har anvendt, er unægtelig faldet mig for brystet, og jeg kan ikke se andet end, at det er berettiget at sige, at den erklæring, som blev udsendt gennem Ritzau, meget let kunne give